

[Steen Folke.]

behandling af lovforslaget, jeg skal nøjes med at præcisere vores hovedgrund til at stemme imod nu her.

Grunden er, at der med udgangspunkt i et EF-direktiv faktisk sker en forringelse af videreuddannelsen af praktiserende læger i forbindelse med det krav, der er stillet om denne nedskæring fra de 24 til de 18 måneder. Så er der ganske vist nogle tanker om at gøre almen praksis til et speciale i forbindelse med en videre uddannelse, men det er aldeles usikkert, om og hvordan og hvornår dette vil blive gennemført.

Vi mener, at det håndfaste, det, der virkelig er til at tage og føle på her, det er en forringelse af den videre uddannelse, og det er hovedårsagen til, at vi vil stemme imod.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Hvis det sidste var hovedårsagen, kunne VS lige så godt stemme for lovforslaget, for der er simpelt hen ikke tale om en forringelse af lægeuddannelsen, men tværtimod om en forbedring.

Hvis man ser på forslaget, er der tale om 18 måneder på sygehus, heraf de 6 måneder hos praktiserende læge, hvis det er muligt, derefter 18 måneder, det vil sige 3 år. Som situationen er i dag, kan en læge ned sætte sig 24 måneder efter uddannelsen på universitetet. Det er afgjort en forbedring, så alene af den grund burde VS stemme for lovforslaget.

Erlendsson (FP):

Vi mener, at vi i fremskridtspartiet har taget højde for det problem, der bekymrede hr. Steen Folke, ved i betænkningen at skrive, at vi indstiller forslaget til vedtagelse under henvisning til den af indenrigsministeren i skrivelse af 26. april 1976 til udvalget afgivne erklæring om at søge den af speciallægekommissionen foreslåede 3-årige uddannelse gennemført samtidig med lægelovsændringens ikrafttræden. Et sådant løfte fra indenrigsministerens side regner vi naturligvis med vil blive opfyldt.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne kan ikke tage et medansvar for denne lov, og jeg skal gerne begrunde hvorfor.

I virkeligheden er der tale om en ramme-

lov, hvor man ikke konkret ved, hvad der vil blive puttet ind i den. De regler, der skal gælde for speciallæger, er endnu ikke udformet, det ved vi først noget om, når den af sundhedsstyrelsen nedsatte speciallægekommission har afsluttet sit arbejde. Der skal endvidere udarbejdes regler for lægers adgang til at virke i almen praksis under den offentlige sygesikring, og det erkendes jo, at den praktiske grunduddannelse på 18 måneder ikke giver en tilstrækkelig uddannelsesmæssig standard til, at en læge kan virke i almen praksis. Der foreligger en betænkning om uddannelsen i almen medicin, men de endelige uddannelseskra v kender vi endnu ikke; der skal først forhandles med de berørte myndigheder og organisationer herom. Det havde været ulige bedre, før folkettinget tog stilling til lovforslaget, at man havde kendt noget mere til, hvad selve loven ville komme til at indeholde.

Kommunisterne har absolut ikke noget imod, at der sker en omlægelse af uddannelsen, at der sker en effektivisering af uddannelsen, og at der sker en forbedring af uddannelsen, det vil jeg meget gerne understrege. Men man kan jo ikke komme uden om, at den kliniske uddannelse nedskæres fra de 24 til de 18 måneder, og det er en nedskæring, hvordan man end ser på det.

Endvidere er det sådan, at vi ikke ser, at der er tilstrækkelige midler til rådighed til at gennemføre en uddannelse, som i hvert fald bliver lige så god eller bedre end den, vi har i øjeblikket.

Dernæst er der en række problemer, som ikke er klaret af. Der er bl. a. sprogproblemet. Vi har i udvalget diskuteret dette, men jeg vil gerne have helt klart at vide her, hvordan ministeren vil fortolke artikel 20, stk. 3, i EF-direktivet af 16. juni 1975. Her står:

„Medlemsstaterne drager omsorg for, at de begunstigede, i givet fald, i deres egen og i deres patienters interesse, erhverver sig de nødvendige sproglige kundskaber for udøvelse af deres faglige virksomhed i modtagerlandet.“

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han i denne udformning af EF-direktivet vil lægge, at den sproglige uddannelse er obligatorisk, før man kan påtage sig lægegerning her i landet. Vi kan ikke nøjes med bare at sige, at det kan vi indrette os efter, for så kom-